

Jazyková specifika v písních flamenco

Barbora Miltová

(posudek vedoucí bakalářské práce)

Barbora Miltová si zvolila za ústřední téma své práce jazyk písní flamenco. Tato volba nebyla náhodná, autorku k ní inspiroval roční studijní pobyt v Seville, kde absolvovala i přednášky o andaluské španělštině a mohla využívat zdrojů tamější univerzitní knihovny.

Autorka si zvolila za cíl podat jednak teoretický popis jazykových specifik objevujících se v písních flamenco, jednak jejich dokumentaci na konkrétních ukázkách písní, které sama vyhledávala. Práce tudíž nemá samostatnou a oddělenou experimentální část. Dokumentací daných jevů na konkrétních textech však autorka prokázala schopnost aplikace teoretických poznatků v praxi.

Práce je rozdělena do tří hlavních kapitol. V první kapitole (Flamenco, s. 12-19) autorka seznamuje čtenáře s pojmem flamenco, jeho historií a typy, které dokumentuje ukázkami písní. Další kapitoly jsou pak již lingvisticky zaměřené. Ve druhé kapitole (nazvané Andaluská španělština v písních flamenco) autorka podává nejprve stručnou celkovou charakteristiku andaluské španělštiny (s. 20-21), poté se zaměřuje na její fonetiku (s. 21-31) a lexikum (s. 31-37). Vybrané fonetické jevy autorka úspěšně dokumentuje na úryvcích z písní flamenco, naopak dokumentace typického andaluského lexika se ukázala být poněkud obtížnějším úkolem. Třetí kapitola (Caló v písních flamenco, s. 38-55) podává poměrně podrobný popis caló, jehož vybrané fonetické jevy a lexikum opět místy dokumentuje ukázkami. Do této kapitoly je zařazena i zmínka o germanii. Následuje závěr (s. 56-58), v němž autorka mimo jiné formuluje i své vlastní postřehy, dále španělsky psané resumé (s. 59-60), seznam literatury (s. 61-64) a přílohy (s. 65-79).

Z obsahového hlediska uvádím pouze několik drobných poznámek.

- 1) Určité nepřesnosti či vágnosti se autorka ojedinele dopouští u některých formulací (str. 20 – andaluská španělština je mluvenou variantou středověké španělštiny).
- 2) V kapitole o morfologii caló čerpá autorka z díla Gramática Gitana, jejímž autorem je Ramírez-Heredia. Zde je však nutné podotknout, že Ramírez-Heredia v díle představuje umělou variantu španělské romštiny, kterou vytvořil na bázi caló a flektivních romských dialektů. Nejedná se tudíž o tradiční andaluské caló, které se objevuje v písních flamenco. Toto je patrné nejen v grafickém zápisu, ale i ve fonologii (v tradičním caló nemohou slova končit na *-sh*, viz str. 49, neboť caló se plně přizpůsobilo fonologii španělštiny, resp. její andaluské varianty).

Z formálního hlediska je práce pečlivě upravena a je psána kultivovaným jazykem. Rozsah, v jakém autorka téma zpracovala, splňuje požadavky na daný typ práce. Autorka čerpala z dostatečného množství relevantní literatury. Na

základě výše uvedeného tedy předkládaná práce dle mého názoru splňuje požadavky na bakalářskou práci. Doporučuji ji proto k obhajobě a předběžně ji hodnotím stupněm výborně.

Mgr. et Mgr. Zuzana Krinková, Ph. D.

V Praze dne 27. 5. 2014